

ner, men de have dog baade Heste og Mandskab og kunne selvfølgelig benyttes i paakommende Tilfælde. Imidlertid skal jeg indrømme overfor det ærede Medlem, at det maaske er det svageste Punkt i Lovforslaget, det ærede Medlem her har sat Fingeren paa.

Ønsket om, at Feltartilleriet allerede nu ordnes med 88 Kanoner, kan jeg af økonomiske Grunde ikke komme i Møde. Forudsætningen for, at denne sidste Afdeling af Feltartilleriet ikke oprettes før 1922, er den, at vi først til den Tid faa Penge til Raadighed derved, at 2den og 3die Artilleribataillon efter Lovforslaget bliver nedlagt.

Bemærkningen om Musikkens Ønskelighed, som det ærede Medlem gjorde, kan jeg tiltræde, men det er jo et Spørgsmaal, der drejer sig om 3—400,000 Kr. mere, og jeg kan ikke anvise, hvor man skal tage disse Penge fra.

Hvad Elevskolen angaar, da falder den jo ikke bort paa een Dag, idet Klasserne maa gøres færdige derude, men ellers tror jeg, at den Foranstaltning, Elevskolens Bortfalden, er fuldt forsvarlig. Jeg skal ikke, da Tiden er fremrykket, komme ind derpaa, men blot sige, at hvor fortræffelig Uddannelsen end sikkert er paa saadanne Skoler, har den dog altid den Mangel, at man her faar Drengene ind og opdrager dem og derefter sender dem ud som Pædagoger, paa en Maade for voksne Mennesker. De have ikke den Menneskekundskab, der tiltrænges, og kunne ikke faa den i en Skole, hvor fortræffelig den end er.

Med Hensyn til Artilleribataillonernes Indkvartering ved Landbefæstningen maa jeg sige, at det er jo et Spørgsmaal, som tangerer Overenskomsten, og som derfor er vanskeligt — det vil jeg slet ikke lægge Skjul paa — og naar Krigsminister Bahnsen i sin Tid, i 1894, kunde sige, at Ordningen var fortræffelig, saaledes som den var, at Landbefæstningen var fuldt ud komplet og færdig, og han havde den Ordning, at Artilleristerne ikke skulde ligge derude, kan man heller ikke fra specielt sagkyndig Side paastaa, at det er ganske nødvendigt, at det sker. Jeg finder ikke, at denne Foranstaltning hænger sammen med Ordningen, og af Hensyn til selve Overenskomsten og Stillingen til Landbefæstningen er Sagen vanskelig. Jeg kan ikke gaa ind derpaa.

Det ærede Medlem for 1ste Kreds (Matzen) talte meget om Præferencepolitik. Det er blevet saa almindeligt hos Højre at fastslaa, at hvis man ikke gaar med til Københavns Landbefæstning, laver man

Præferencepolitik. Men det er ikke andet end en Paastand. (Afbrudelse). Ja, det kan ikke nytte, det er ikke andet end en Paastand. Den Ordning, der her skabes, vender ligelig mod alle. Den vender gennem Søbefæstningen mod enhver Flaade, hvilken det nu er, der kommer for at true vor Frihed. Og hvad Landsiden angaar, vender den med sin Hær og med de Midler, vi have, mod enhver, der kommer for at true os. Enhver Tale om Præferencepolitik kan derfor i Virkeligheden ikke være noget vægtigt Argument mod det, der her foreslaas, men det kan blive — jeg siger ikke, det har været det i det ærede Medlems Mund — en Tale, som kan skade os udadtil, og det er altid meget uheldigt.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig og saa afvente, hvad der kommer i anden Omgang.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Frijs: Det skal blive en ganske kort Bemærkning. Den højtærede Forsvarsminister udtalte sin Misfornøjelse med, at jeg havde sagt, at det var en Overenskomst paa Papiret. Ja, jeg kan godt forstaa, at den højtærede Minister er misfornøjet med det, men jeg kan egentlig ikke forstaa, hvorfor den højtærede Minister giver sin Bemærkning den Adresse. For hvad har jeg sagt? Jeg har sagt, at det var paa Papiret. Hvad have den højtærede Ministers Kolleger sagt? De have sagt: Vi ville gøre alt, hvad der staar i vor Magt, for at det kun skal blive paa Papiret. Jeg finder, at det falder temmelig nøje sammen, og at den højtærede Ministers Bemærkning kunde lige saa godt henvendes til den højtærede Ministers Kolleger som til mig.

Jeg skal kun med Hensyn til den højtærede Ministers Bemærkning med Hensyn til Præferencepolitik sige, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem for København (Matzen) i, at nedlægges Københavns Landbefæstning, betyder det Præferencepolitik. Man kan sige saa meget, man vil, at det ikke betyder det, men det betyder det, og saaledes vil det blive forstaaet. Det er kun en Paastand, siger den højtærede Minister. Ja, det er min Overbevisning, og den er ligesaa vel begrundet som den højtærede Ministers. For øvrigt skal jeg kun tilføje, at jeg tror, at jeg der er i Overensstemmelse med nogle af den højtærede Ministers nuværende Kolleger.